

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709447584/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Thi ogsaa Taushed har sit Sprog, og Stemmer
 I Mine, Holdning, taarevædet Blik;
 Og meer Veltalenhed det ofte fik,
 End Ordet, som i Verdens Larm man glemmer.
 Hvad Sjælen dybest aner og fornemmer,
 Ud over Læbens Mure sjelden gik,
 Men ingen Skranke Tausheds Sprog kan hindre;
 Det aabner os et Hjertes hele Indre.

Og daglig meer og meer D i o n e s Sind
 Sig slutter til — kun drømmende det leved;
 Det evig nyt Erindrings Billed væved,
 Men Livets Indtryk lukked ei det ind.
 Taus sad hun hele Timer, Haand ved Kind,
 Og saae i Luften ud, naar Skyen svæved,
 Af Vinden lørt, saa tung og mørk forbi:
 Et Speil af hendes Sjæls Melankoli.

Dog hvad er Ord fornødne? — Samme Spil
 Kan her beskues som paa Livets Scene;
 Først Smertens Frugt fra Sorgens fulde Gren,
 Saa Hjertets Kamp før det sig lukker til;
 Først Haab og Længsel, derpaa Savn alene,
 Saa Angers Taarer, der ei standse vil;
 Først dobbelt Liv og Kraft i hver Fornemmelse,
 Saa Træthed, Slaphed, Sløvhed og Forglemmelse.

Dog før hun sank i denne Agoni,
 Før hun et Vrag for Lidenskaben driver
 Paa Tidens Strøm, der raslos gaaer forbi,
 Et kjærligt Brev hun til Grev C h a r l e s skriver.
 Dets Indhold her tilbedste nu jeg giver,
 Dets Virkning først om lidt erfare vi.
 Dets fine Skrift med lette Sving var ziret,
 Og Taarers Spor var synlig paa Papiret.

Du svigter mig -- du flyer mit Øies Blik,
 Skjændt ømt jeg kalder, du vil ei mig høre;
 Du for min Hilsen lukket har dit Øre
 Og rækker bortvendt mig den bitre Drik.
 Alt svinder hen — min Sol til Hvile gik,
 Og Intet meer kan mig tilbageføre
 De Straaler, som min Glæde fødtes i;
 Kun Tanken har jeg nu: Det er forbi!